

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/10/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8322010265
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8322010265.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Lucie Bašistovej a JUDr. Mariána Sninského, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 07.09.2023, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/41/2022 zo dňa 09.11.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 320 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku a podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/41/2022 zo dňa 09.11.2022 v celom rozsahu a trestnú vec obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C. XX, okr. D., stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a § 139 ods.1 písm. c/ Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že

- dňa 09. februára 2022 v čase okolo 22.50 hod. v rodinnom dome XX v obci C., E. D., sa v miestnosti jedálne nachádzajúcej sa na prvom poschodí rodinného domu vyhrážal bratovi A., že ho zabije, že mu vyrve mozog z hlavy, kde popritom strhol sponad dverí izby garnižu, s ktorou sa ho pokúsil fyzicky napadnúť, v čom mu zabránil pes poškodeného, pričom toto konanie vzbudilo u A. B. dôvodnú obavu o jeho život a zdravie, že tieto vyhrážky voči nemu aj uskutoční,

p o s t u p u j e Okresnému úradu Humenné, odboru všeobecnej vnútornej správy, ktorý by ju mohol prejednať ako priestupok.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku oslobodil obžalovaného A. B. spod obžaloby Okresnej prokuratúry Humenné, Pv 107/22/7702-26 zo dňa 02.05.2022 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/ Tr. zákona, § 139 ods.1 písm. c/ Tr. zákona, ktorý mal obžalovaný spáchať tak, že

- dňa 09. februára 2022 v čase okolo 22.50 hod. v rodinnom dome XX v obci C., okres D., sa v miestnosti jedálne nachádzajúcej sa na prvom poschodí rodinného domu vyhrážal bratovi A., že ho zabije, že mu vyrve mozog z hlavy, kde popritom strhol sponad dverí izby garnižu, s ktorou sa ho pokúsil fyzicky napadnúť, v čom mu zabránil pes poškodeného, pričom toto konanie vzbudilo u A. B. dôvodnú obavu o jeho život a zdravie, že tieto vyhrážky voči nemu aj uskutoční,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku, po jeho vyhlásení, podala prokurátorka okresnej prokuratúry priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré dodatočne písomne odôvodnila. V písomných dôvodoch uviedla, že okresný súd vykonané dôkazy vyhodnotil nesprávne a jednostranne v prospech

obžalovaného. Okresný súd konštatuje, že obžaloba bola postavená len na výpovedi svedka poškodeného z prípravného konania a ďalších dvoch svedkov F. A. a A. C. z prípravného konania, vierohodnosť ktorých označil za ľahko spochybniteľnú. Vo vzťahu k poškodenému konštatuje jeho nevierohodnosť s poukazom na to, že na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení využil svoje právo a vo veci odmietol vypovedať. Následne postupom podľa § 263 ods. 4 Tr. poriadku boli prečítané jeho svedecké výpovede z prípravného konania, ktoré okresný súd hodnotil ako nie spontánne, ale ako odpovede na sugestívne a kapciózne otázky vyšetrovateľa, z ktorých jednoznačne vyplýva, že nevypovedá v obave o svoj život a zdravie. Dokonca okresný súd vyslovil záver, že poškodený pozmenil a prispôbil svoju výpoveď želanému výsledku s vyslovením motívu dosiahnuť trestné stíhanie obžalovaného ako svojho brata, z dôvodu nevraživých vzťahov. Súčasne konštatoval, že ani z výpovedí svedkov a ďalších vykonaných dôkazov nevplynulo, aby sa obžalovaný poškodenému vyhrážal takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu. Vo vzťahu k svedeckým výpovediam príslušníkov PZ F. A. a A. C. okresný súd vzhliadol rozpory v časti vyhrážok s tým, že každý z nich interpretoval vyhrážky obžalovaného iným spôsobom, použitím iných konkrétnych slov a za situácie, keď niet inej osoby, ktorá by takéto vyhrážky potvrdila. Ich výpovede sa, podľa prvostupňového súdu, nezhodujú ani vo výrokoch obžalovaného „o čiernej sanitke“, ktoré počul len jeden z príslušníkov policajnej hliadky, a to svedok F. A., pričom samotný poškodený „čiernu sanitku“ ani raz nespomenul, čo okresný súd uzavrel, že je otázne, či vôbec a v akej súvislosti boli tieto slová obžalovaným vyslovené. Naproti uvedeným nevierohodným výpovediam okresný súd konštatuje, že obžalovaný od počiatku skutok v celom rozsahu popiera, pričom jeho výpovede sú jednoznačné a konzistentné. Ďalej okresný súd poukázal na zdravotné problémy obžalovaného, ktoré sa, okrem iného, týkajú aj jeho schopnosti zrozumiteľne a nahlas rozprávať, či kričať, čo okresný súd vnímal aj v rámci hlavných pojednávaní, na základe čoho je, podľa súdu, minimálne otázne, ako by dokázal kričať na poškodeného alebo pred policajmi privolanými dňa 09.02.2022. Okresný súd vyhodnotil opis priebehu skutku poškodeným ako nelogický v zmysle, že po takto vypätej situácii, ako ju poškodený opísal, napriek tomu tento zostáva v dome spolu s obžalovaným, ktorý sa mu má údajne opakovane vyhrážať zabitím. Logickým krokom by, podľa okresného súdu, bolo opustenie spoločnej domácnosti v danej chvíli po skutku. Neobstojí ani tvrdenie, že ochrániť ho mal pes, keďže z výpovede obžalovaného, ktorú potvrdil aj svedok brat B. B., vyplýva, že pes má vo vzťahu k bratom poškodeného dobrý vzťah a poslúcha ich. Dokazovaním nebolo, podľa okresného súdu, preukázané, kto poškodil zariadenie domu. Na základe uvedených pochybností o spáchaní skutku aplikoval okresný súd zásadu in dubio pro reo, v pochybnostiach v prospech obžalovaného. S takýmto vyhodnotením dôkaznej situácie sa prokurátorka nestotožnila, napadnutý rozsudok považuje za nezákonný. Vykonaným dokazovaním, podľa názoru prokurátorky, bolo jednoznačne výpoveďou poškodeného preukázané, že sa mu obžalovaný vyhrážal, že ho zabije, vybijie mu mozog z hlavy a do rána tu nebude spať. Tieto jeho tvrdenia sú nepriamo potvrdzované svedkom A. C., ktorý poškodeného vyťažoval na mieste a ktorému uviedol, že sa mu obžalovaný vyhrážal, že ho zabije, vtrhol k nemu do izby držiac garnížu v ruke s uvedením, že mu vyrve mozog z hlavy. Prokurátorka sa nestotožnila s dôvodmi okresného súdu ani v tom, že vo výpovediach zasahujúcich policajtov sú rozpory, pretože títo sa v dome rozdelili tak, že F. A. išiel vyťažovať podozrivého A. B. a A. C. vyťažoval poškodeného A. B.. Následne vyhrážky obžalovaného prezentované pred svedkom F. A. v duchu, že sa brat nedožije rána a že mu zavolá čiernu sanitku, iba umocňujú pôvodné vyhrážky, ktoré poškodenému adresoval. Túto vyhrážku nepriamo potvrdil aj druhý policajt svedok A. C.. K výpovedi poškodeného prokurátorka uviedla, že je prirodzené, že vyťažovaná osoba nemusí opísať prežité udalosti doslovne tak, ako sa stali, resp. výrazovo totožne, ak je pod vplyvom alkoholu a v silnom rozrušení. Prokurátorka ďalej uviedla, že zastáva názor, že okresný súd nekriticky prevzal procesnú obranu obžalovaného aj v tom zmysle, že práve poškodený je tým, ktorý vyvoláva konflikty, na ktoré dopláca obžalovaný trestnými stíhaniami alebo postihnutím za priestupky. Právoplatné rozhodnutia svedčiace o agresivite obžalovaného, či už v rovine priestupkovej alebo trestnoprávnej iba umocňujú fakt z obavy uskutočnenia jeho vyhrážok, ktorú poškodený pociťoval a prezentoval aj pred svedkom F. A.. V tejto súvislosti dala prokurátorka do pozornosti súdu, že dôvodom konfliktu mala byť skutočnosť, že A. púšťa do domu, na ktorom má spoluvlastnícky podiel 1/3 svojho psa, ktorý, podľa výpovede obvineného zo dňa 10.3.2022, mal štekať v jedálni, kde spí jeho brat A.. Uvedené zrejme nebolo po vôli obžalovaného, ktorý podľa svojej výpovede išiel bratovi povedať, aby dal svojho psa na dvor. Uvedené nenasvedčuje vyvolávaniu konfliktu zo strany poškodeného A. B., ale aktívnejšiemu konaniu zo strany obžalovaného. Potvrdenie skutkových okolností uvádzané poškodeným je zrejme aj z umiestnenia garníže na podlahe miestnosti jedálne (foto č. 7 z obhliadky miesta činu), kde spí poškodený A., ako aj skutočnosť, že o garnížu bol pripevnený kvet, ktorého kvetináč sa nachádza pred prahom dverí vedúcich do miestnosti jedálne (foto č. 5 z obhliadky miesta činu) a svedčí o útoku a pohybe obžalovaného s garnížou smerom do miestnosti jedálne

tak, ako o tom vypovedal poškodený A. B.. Okresným súdom vyslovené pochybnosti o spôsobilosti obžalovaného z dôvodu zdravotných problémov s hlasivkami nemožno, podľa prokurátorky, postaviť iba na domnienkach a osobnom vnímaní obžalovaného na hlavnom pojednávaní, aj keď boli potvrdené a súčasne nezohľadniť skutočnosť, že obžalovaný spáchal skutok pod vplyvom alkoholu, ktorý zvyčajne má vplyv na spôsob a intenzitu vyjadrovania a rovnako ani svedeckú výpoveď F. A., ktorý uviedol, že obžalovaný pobežoval po izbe, kričal, rozhadzoval rukami a bol agresívny. Vie, že má problém s hlasom, ale vtedy toto všetko hovoril nahlas a kričal. Tieto skutočnosti nechal okresný súd absolútne bez povšimnutia. Ako nepodložený hodnotila prokurátorka záver okresného súdu o nepreukázaní dôvodnej obavy s konštatovaním, že poškodený nevypovedá v obave o svoj život spontánne a sám, ale odpovedá na otázky vyšetrovateľa, ktoré sú sugestívne a kapiózne. K uvedenému uviedla, že nemožno od vypočúvaných osôb požadovať, aby za aktuálneho rozpoloženia vypovedali úplne v detailoch súvisle a poukazovali na všetky skutočnosti dôležité pre naplnenie objektívnej stránky vyžadovanej skutkovej podstaty. Je prirodzené, že na doplnenie výpovede sa kladú otázky a ich cieľom je objasniť skutočnosti dôležité pre trestné konanie. Dôvodnosť obavy z uskutočnenia vyslovených vyhrážok vyplýva nielen zo samotnej výpovede poškodeného, ale aj z charakteru vyslovenej vyhrážky, okolností predchádzajúcich jej vysloveniu a zo správania páchatela celkovo, vrátane jeho následného správania v ten deň, keď sám potvrdil svoj úmysel a vyhrážky prezentoval aj následne pred zasahujúcimi policajtm. Obavy z uskutočnenia vyhrážok sú, podľa prokurátorky, nepriamo potvrdzované aj svedeckou výpoveďou A. C. ako zasahujúceho policajta, ktorý vypovedal, že poškodený v čase, keď s ním komunikoval, bol veľmi rozrušený, bolo potrebné ho usmerňovať a krotiť, aby sa upokojil. Táto svedecká výpoveď, ktorá je v zhode s výpoveďou poškodeného, bola zrealizovaná až následne, po predchádzajúcom rozhodnutí sudcu pre prípravné konanie, ktorý vzal obvineného do väzby a logicky konštatoval zákonnosť trestného stíhania ako materiálnu podmienku pre jej rozhodovanie. Vyhrážka smrťou, ťažkou ujmu na zdraví alebo inou ťažkou ujmu pochopiteľne nemusí zahŕňať všetky zákonné znaky týchto pojmov, stačí, ak je z vyhrážky jasné, že sa vyhráža práve takými následkami alebo skutkami, z ktorých by mohli také následky vyplývať. Vyhrážka predstavuje vyjadrenie, že spôsobí poškodenému nejakú ujmu a je irelevantné, či má byť jej obsah naplnený ihneď po jej vyslovení. Tento trestný čin je spáchaný so zbraňou nielen vtedy, ak sa použije zbraň k priamemu fyzickému násiliu voči osobe, ale aj vtedy, ak použije zbraň na zastráňovanie hrozbou, že použije zbraň na fyzický útok voči napadnutému. V zmysle uvedeného neobstojí, podľa názoru prokurátorky, ani argumentácia okresného súdu, že správanie poškodeného vyznieva nelogicky, keď neopustil spoločnú domácnosť. V dome bol prítomný aj jeho pes, ktorého mal na ochranu, okrem toho ďalší z bratov, B., a je zrejme, že okamžite kontaktoval hliadku polície, ktorá bola vyslaná na miesto, pričom v tom čase bol v silnom rozrušení. Rovnako v tejto súvislosti nemožno opomenúť ani obžalobu prokurátora Pv 536/21/7702-21 zo dňa 24.01.2022, trestný rozkaz Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/40/2020 zo dňa 25.05.2020 a rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/136/2016 zo dňa 17.05.2017, v zmysle ktorých nepochybne plynú dlhotrvajúce agresívne správanie obžalovaného voči poškodenému bratovi A., ktorý v každom z vyššie uvedených konaní vystupoval ako poškodený. Jednalo sa o skutky násilnej povahy s následkami v podobe ujmy na zdraví poškodeného, ktoré predchádzali jeho konaniu. Vzhľadom k uvedenému pri posudzovaní dôvodnosti obavy poškodeného bolo potrebné, podľa názoru prokurátorky, prihliadať aj na tieto predchádzajúce konania, nakoľko poškodený s ohľadom na predchádzajúce skutky obžalovaného mohol dôvodne očakávať aktívne konanie obžalovaného voči sebe. Agresivita obžalovaného voči členom rodiny je, podľa názoru prokurátorky, evidentná aj z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov obžalovaného, podľa ktorého sa protiprávných konaní dopúšťal aj vo vzťahu k svojej matke za jej života. Skutkovú vetu je vždy možné primerane upraviť pri zachovaní totožnosti skutku v zmysle vykonaného dokazovania, keďže miera a kvalita dôkaznej situácie sa v priebehu trestného konania vyvíja. V kontexte vykonaného dokazovania sa prvostupňový súd nezaoberal ani myšlienkou, či konanie obžalovaného nenapĺňa znak priestupku a k tomu sa nijako nevyjadril. Skutočnosti, na ktoré okresný súd poukázal v odôvodnení v zmysle dobrej povesti obžalovaného a následného plnenia súdom uložených povinností v rámci nahradenia väzby, sú skôr okolnosťami na posúdenie zrušenia uložených obmedzení a povinností. Na záver prokurátorka uviedla, že zastáva názor, že vo veci vykonané dôkazy boli okresným súdom nedostatočne vyhodnotené a neodôvodňujú oslobodenie obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku, keďže sa okresný súd nepresvedčivo vysporiadal s vykonanými dôkazmi. Preto navrhla, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil.

Na základe takto podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých

výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k nasledovným záverom.

Súd prvého stupňa postupom podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku oslobodil obžalovaného spod obžaloby zo skutku, ako je vyššie uvedený v postate z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní okresný súd konštatuje, že obžaloba prokurátora bola postavená len na výpovedi svedka poškodeného A. B. z prípravného konania a výpovediach svedkov F. A. a A. C., členov zasahujúcej policajnej hliadky, ktorí na miesto prišli po tom, čo malo dôjsť ku konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným a ich dôveryhodnosť je, podľa názoru okresného súdu, ľahko spochybiteľná. Krajský súd sa však s týmto záverom okresného súdu nestotožnil, pretože okresný súd hodnotil dôkazy v rozpore s tým, ako tieto boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Obžalovaný A. B. v prípravnom konaní uviedol, že sa s bratom poškodeným A. B. pohádali, lebo brat púšťal do domu psa, keď on vyšiel zo svojej izby, poškodený povedal psovi, aby trhal, pes ho však neposlúchol, obžalovaný išiel na wc von a potom išiel do svojej izby a ľahol si, von už nevyšiel, potom prišli policajti, poškodený strhol aj garnížu vo svojej izbe a prevrátil kvet, bratovi sa zabitím on nevyhrážal. Všetko si poškodený vymyslel, aby dostal obžalovaného do basy a brata B. vyženie z domu a bude v ňom bývať sám. Na hlavnom pojednávaní však už obžalovaný uviedol, že keď otvoril dvere zo svojej izby na chodbu, poslal naňho brat A. psa, pes zvalil kvetináč, potom poškodený chytil garnížu a zlomil ju a zavolať policajtov. Nato obžalovaný povedal, že ho vyhodí z domu aj so psom, pes naňho (na obžalovaného) vybehol, obžalovaný na psa zakričal a pes ušiel. Potom obžalovaný išiel spať a prišli policajti. On sa bratovi nevyhrážal. Tieto rozpory ponechal okresný súd, ako aj prokurátor prítomný na pojednávaní, bez odstraňovania a v napadnutom rozsudku okresný súd neuviedol, či tieto rozpory svedčia pre vierohodnosť obžalovaného. Navyše, sám obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 02.06.2022 priznal, že povedal, nech ho čierna sanitka zoberie, okresný súd však uviedol v rozsudku, že je sporné, či tieto slová vôbec zazneli.

Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná zápisnica o výsluchu svedka poškodeného A. B. z prípravného konania, pretože tento na hlavnom pojednávaní využil svoje zákonné právo vo veci nevyvolať. V prípravnom konaní dňa 10.02.2022 uviedol, že s bratom mali nezhody, preto k ním v priebehu dňa prišli policajti, po ich odchode odišiel z domu, okolo 22.00 hod. prišiel domov, do domu si vzal aj psa, načo jeho brat obžalovaný A. B. vbehol do jedálne, strhol garnížu a stiahol kvet a kričal, poď tu, brat išiel do kúpeľne, kde zvalil vázu, brat B. na obžalovaného kričal, čo robí. Na otázku policajta, či sa mu brat vyhrážal, uviedol, že sa mu brat vyhrážal, že ho zabije a vybijie mu mozog a do rána tam spať nebude, vyhrážky sú na dennom poriadku, a preto sa brata bojí a spí so psom. Takúto otázku nepovažuje krajský súd za kapcióznu či sugestívnu. Nie je však krajskému súdu zrejmé, na základe čoho dospel okresný súd k záveru, že svedok poškodený A. B. svoju výpoveď pozmeňuje a prispôsobuje želanému následku - dosiahnuť trestné stíhanie brata, keď z celého trestného spisu plynie, že poškodený A. B. vypovedal v celej veci len raz, a to 10.02.2022, následne 11.03.2022 a na hlavnom pojednávaní dňa 02.06.2022 už v oboch prípadoch využil svoje právo a odmietol vypovedať, pretože obžalovaný je jeho brat, teda nie je zrejmé, v porovnaní s čím mal svoju výpoveď pozmeňovať.

Krajský súd konštatuje, že ušlo pozornosti okresného súdu, že vo veci bol vypočutý aj svedok B. B., brat obžalovaného a poškodeného, ktorý je vlastníkom 2/3 domu a ktorý bol pri minimálne záverečnej časti konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným prítomný, ktorý uviedol, že problémy medzi obžalovaným a poškodeným trvajú dlho, obaja pijú alkohol a hádky začína väčšinou poškodený A. B., ktorý nadáva obžalovanému bratovi A. B. do žobrákov, uviedol ďalej, že poškodený je provokatér a obžalovaný sa dá ľahko vyprovokovať, a potom volá obžalovaný políciu, obaja sa nenávidia, obžalovaný má problémy aj s inými ľuďmi v obci. Tento svedok uviedol, že keď sa zobudil na krik medzi bratmi, prišiel k nim, kvet bol prevrátený, garníža bola na zemi, obidvaja po sebe kričali, a nevedel konkrétne povedať, či boli aj vyhrážky. Teda tento svedok v prípravnom konaní nepotvrdil verziu obžalovaného, že by snád po tom, čo mal poškodený pustiť psa v dome a keď obžalovaný mal ísť na wc, mal poškodený povedať psovi, aby trhal, že by snád obžalovaný na túto provokáciu zo strany poškodeného reagoval tak, že by išiel na wc a potom do svojej izby, a nijak inak na poškodeného nereagoval, a potom žeby snád obžalovaný spal až do príchodu policajnej hliadky vo svojej izbe, keď samotný brat poškodeného B. B. potvrdil, že medzi bratmi došlo k hádke a že pritom obžalovaný bol nie vo svojej izbe, ale pri izbe poškodeného.

Nie je pritom zrejmé, akými logickými úvahami sa okresný súd riadil, prečo dospel k záveru, že snád obžalovaný, pokiaľ svedok B. B. tvrdí, že sa dal ľahko vyprovokovať poškodeným, práve v tomto prípade by tomu tak nebolo a nedal sa vyprovokovať, keď svedok B. B. nepotvrdil verziu obžalovaného, že by brat obžalovaný A. B. spal vo svojej izbe, naopak výpoveď obžalovaného vyvrátil, keď uviedol, že obžalovaný bol v blízkosti poškodeného a hádali sa.

V poradí v druhej výpovedi v prípravnom konaní dňa 11.03.2022 po vznesení obvinenia obvinenému A. B., svedok B. B. uviedol aj to, že keď prišiel zo svojej izby po tom, čo počul hádku bratov, brat A., teda poškodený, utekal do svojej izby. Poškodený brat A. obžalovanému bratovi A. nadával do žobrákov a že smrdí za truhlou, A. nezvládol toto nadávanie, a preto strhol garnížu. Potom už na miesto prišli policajti. Taktiež uviedol, že nepočul vyhrážky, toto uviedol aj 10.02.2022, teda, že svedok nevie povedať, či boli nejaké vyhrážky, na hlavnom pojednávaní však svedok uviedol, že na sto percent tam neboli vyhrážky. Okresný súd nielenže nechal tento rozpor medzi výpoveďami svedka B. B. bez povšimnutia a na hlavnom pojednávaní tento podstatný rozpor neodstraňoval, ale aj v rozpore s ustanoveniami § 2 ods. 12 Tr. poriadku a § 168 ods. 1 Tr. poriadku tento dôkaz nehodnotil jednotlivo, ale ani vo vzájomnom kontexte s inými vo veci vykonanými dôkazmi. Pritom svedok B. B. v prípravnom konaní jednoznačne uviedol, že garnížu v zlosti po vyprovokovaní bratom A. - poškodeným, strhol práve obžalovaný A. B.. Okresný súd potom vôbec neodôvodnil, prečo podľa jeho názoru, sa skutok nestal napríklad aj v časti týkajúcej sa strhnutia garníže, keď svedok B. B. vypovedal, že to bol obžalovaný, kto garnížu strhol a prečo uveril práve obžalovanému. Ide pritom o podstatný dôkaz, keďže okrem poškodeného a obžalovaného pri skutku, ktorý je uvedený v obžalobe, iná osoba prítomná nebola, policajti prišli na miesto až po skutku.

Pri hodnotení výpovede svedka, ktorý o rozhodných skutočnostiach vypovedá odlišne, je súd povinný prebrať všetky výpovede svedka a vysvetliť, prečo svoje rozhodnutie opiera iba o niektorú z rozdielnych výpovedí. (R38/1970)

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku, orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán. Súd teda hodnotia vykonané dôkazy na základe voľnej úvahy, táto úvaha však nesmie byť svojvoľnou a nesmie vybočiť z medzí a hľadísk naznačených vyššie citovaným ustanovením. Závery súdov musia vychádzať zo starostlivého uváženia všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a takéto hodnotenie nesmie byť ani v rozpore s princípmi formálnej logiky. V posudzovanom prípade však tomu tak, podľa názoru krajského súdu, nebolo.

Pokiaľ ide o výpovede svedkov policajtov, ktorí boli privolaní na miesto poškodeným, a to svedkov F. A. a A. C., okresný súd konštatoval, že títo sú nevierohodní, lebo v podstate nepoužili rovnaké slová, ktoré mal obžalovaný vysloviť ako vyhrážky. Okresný súd však opomenul podstatnú skutočnosť a síce, že títo svedkovia vyťažovali, podľa ich výpovede, každého z účastníkov vyšetrovaného konfliktu v inej miestnosti, keďže, ako to vypovedal aj svedok B. B., obžalovaný mal po konflikte s bratom poškodeným A. B. ujsť do svojej izby.

Svedok F. A. uviedol, že keď prišli pred dom obžalovaného a poškodeného, čakal ich oznamovateľ, poškodený A. B., ktorý im povedal, čo sa podľa neho stalo a následne zostal veliteľ hliadky A. C. vyťažovať oznamovateľa (poškodeného A. B.) a svedok F. A. išiel vyťažovať obžalovaného A. B., ktorý sa nachádzal vo svojej izbe, nič zrozumiteľné mu nepovedal, pretože bol pod vplyvom alkoholu a povedal svedkovi (vo svojej izbe, kde nebol poškodený ani druhý policajt, pretože tento bol s poškodeným A. B. na inom mieste), že keď policajti odídu, tak A. B. zabije, že nedožije do rána a odvezie ho čierna sanitka. Následne to svedok išiel povedať veliteľovi C., C. s A. sa vrátili do izby obžalovaného, kde sa veliteľ hliadky C. mal opýtať, čo sa stalo a prečo chcel obžalovaný napadnúť svojho brata, kde mal obžalovaný povedať, že A. sa nedožije ďalšieho rána, že pôjde za svojou nebohrou matkou, obžalovaný neustále vulgárne nadával, bol pod vplyvom alkoholu nabudený, na základe čoho hliadka nadobudla podozrenie, že v prípade, ak by hliadka z domu odišla, mohol by obžalovaný svojmu bratovi poškodenému ublížiť, a preto došlo k jeho zadržaniu. Svedok F. A. na hlavnom pojednávaní na okresnom súde dvakrát na otázku súdu jednoznačne vysvetlil, že veta o čiernej sanitke z úst obžalovaného na mieste zaznela, bol agresívny, povedal, že poškodený A. sa nedožije rána a že mu zavolá čiernu sanitku. Navyše, veta o čiernej sanitke nie je ani v skutkovej vete uvedená, nie je zrejmé, prečo okresný súd venoval hodnoteniu

tejto vety podstatný význam. Sám obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 02.06.2022 (čl. 297 spisu) uviedol, že on povedal, nech ho čierna sanitka zoberie. Nie je potom zrejmé, z čoho vychádzal okresný súd pri svojom závere, že je sporné či tieto slová vôbec zazneli, keď okrem, podľa názoru krajského súdu, nestranného a nezaujatého svedka policajta F. A. toto potvrdil aj sám obžalovaný A. B.. Obžalovaný však tieto slová vysvetľoval tak, že dva týždne predtým mal poškodený kdesi spadnúť a myslel to tak, že ho vtedy mohla vziať čierna sanitka, načo svedok F. A. opakovane okresnému súdu uviedol, že si nepamätá, aby túto udalosť v súvislosti s čiernou sanitkou spreď dvoch týždňov obžalovaný uvádzal, opakovane jednoznačne svedok A. uviedol, že obžalovaný povedal, že sa poškodený nedožije rána a že mu zavolá čiernu sanitku. Potom nie je zrejmé, prečo okresný súd neuveril výpovedi nestranného svedka a uveril vysvetleniam obžalovaného o slovách a kontexte čiernej sanitky.

Svedok A. C. potvrdil, že on po príchode vyťažoval poškodeného A. B. a svedka B. B., nato k nemu prišiel kolega F. A. a povedal, že obžalovaný mu povedal, že keď odídu, zabije A. B. a že ráno po neho príde čierna sanitka. Teda svedok pri svojej prvej výpovedi použil totožné slová ako svedok F. A.. Keď obaja prišli do izby obžalovaného, tento bol veľmi rozrušený, rozprával po rusínsky, ale určite porozumel, že povedal, že nedožije do rána. Svedok A. C. v prípravnom konaní ďalej uviedol, že obžalovaný aj poškodený javili známky požitia alkoholu, poškodenému fúkať nedávali, v letnej kuchyni robili ďalšie úkony s obžalovaným A. B., ktorý neustále nadával na oboch bratov a predovšetkým na poškodeného A., že je zošikany a nedožije do rána. Na hlavnom pojednávaní tento svedok uviedol, že poškodený A. B. bol veľmi rozrušený, kričal, komunikoval zvýšeným hlasom, A. B. bol oveľa pokojnejší, netváril sa prekvapene, takže nejaký konflikt tam musel byť, nadával hrubo na A. B.. Na otázky súdu, prokurátorky, ako aj obhajkyne tieto svedkovia odpovedali opakovane zhodne v tom smere, že obžalovaný opakovane uvádzal, že keď odídu, poškodený nedožije do rána.

Krajský súd poukazuje na procesné pochybenia okresného súdu, keď tento umožnil prokurátorky klásť svedkovi A. C. otázky v zmysle, čo vám povedal o incidente poškodený, ide pritom o nesprávny postup. Taktiež nie je možné vychádzať z toho, čo obžalovaný alebo svedok uviedli o skutku znalcovi alebo probačnému a medičnému úradníkovi.

Podľa § 119 ods. 3 Tr. poriadku, totiž za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona. Dôkaznými prostriedkami sú najmä výsluch obvineného, svedkov, znalcov, posudky a odborné vyjadrenia, previerka výpovede na mieste, rekognícia, rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, obhliadka, veci a listiny dôležité pre trestné konanie, oznámenie, informácie získané použitím informačno-technických prostriedkov alebo prostriedkov operatívno-pátracej činnosti.

Z uvedeného plyní, že zákonným dôkazom nie je vyťažovanie osôb, teda nie je možné sa svedka policajta pýtať na to, čo policajtovi o skutkových okolnostiach povedal obžalovaný, či svedkovia, lebo by išlo o obchádzanie zákonného dôkazu, a to výsluchu svedka či obžalovaného. Napriek tomu okresný súd na hlavnom pojednávaní pripustil, aby prokurátorka kládla svedkovi policajtovi otázku, čo mu o skutku povedal obžalovaný (uvedené je predmetom dlhoročnej súdnej praxe, napríklad R49/1968, R53/1992 a mnohé ďalšie).

Svedkyňa G. H., teta obžalovaného a poškodeného, uviedla, že v inkriminovaný deň pred skutkom bol u nej obžalovaný, poškodený stále chodil popri obžalovanom a stále ho provokoval, ťukal po mobile, že už idú po teba, podľa svedkyne je dôvodom nevraživosti skutočnosť, že obžalovaný poberá vyšší dôchodok ako poškodený, nikdy nepočula, že by sa obžalovaný vyhrážal poškodenému, naopak bol to práve poškodený A. B., ktorý sa vyhrážal obžalovanému, že vezme roxor a tresne obžalovaného po chrbte.

Zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria plyní, že obžalovaný trpí syndrómom závislosti na alkohole na III. vývojovom stupni podľa Jellineka a emočne nestabilnou poruchou osobnosti - impulzívny typ. Aj v tejto súvislosti okresný súd neuviedol, ako hodnotil tieto závery znalca vo vzťahu k osobe obžalovaného, že by tento snád' na slová brata, aby ho pes trhal, mal pokojne odísť na toaletu a ísť pokojne spať do svojej izby.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu plyní, že na zemi v kúpeľni boli črepy z vázy a pri dverách do jedálne bol prevrátený kvetináč s kvetom a rozsypaná hlina a drevená garniža.

Z charakteristiky obce Kolbasov plynie, že obžalovaný A. B. žije po prepustení z väzby v rodinnom dome postavenom po druhej svetovej vojne bez elektriny a vody spolu s bratom B. B. a poškodenému A. B. sa vyhýba, je nekonfliktný iba občas mrzutý kvôli chorobe, v obci je obľúbený, nebol riešený komisiou na ochranu verejného poriadku.

Na základe vykonaného dokazovania bolo, aj podľa názoru krajského súdu, nepochybne preukázané, že obžalovaný A. B. býval v jednom dome s bratom A. B., poškodeným, ako aj s bratom B. B., pričom vlastníkmi domu v podiele 2/3 je B. B. a v podiele 1/3 poškodený A. B., obžalovaný A. B. nie je spoluvlastníkom domu, bol však v dome prihlásený k trvalému pobytu. Taktiež mal krajský súd za preukázané, že vzťahy medzi bratmi A. a B. boli dlhodobé konfliktné. Sporným bolo, kto v prejednávanej príhode vyvolal konflikt, či došlo k vyhrážkam a či tieto vzbudili v poškodenom obavy, že ich obžalovaný uskutoční. Na základe vyššie uvedených dôkazov potom krajský súd jednoznačne dospel k záveru, že svedok poškodený, ako aj nestranní a nezaujatí svedkovia, u ktorých nebol zistený žiadny motív klamať, či skreslovať svoju výpoveď, a to zasahujúci policajti F. A. a A. C., usvedčili obžalovaného z toho, že poškodenému sa vyhrážal, samotný obžalovaný uviedol, že povedal slová o čiernej sanitke a svedok B. B. potvrdil, že to bol práve obžalovaný, kto strhol garnížu a že bol vyprovokovaný poškodeným. K výpovedi obžalovaného, ktorý najskôr absolútne vylúčil konflikt, neskôr priznal konflikt kvôli psovi, ako aj v časti, že o čiernej sanitke síce povedal, ale v odlišnom kontexte, než vyhrážanie. Krajský súd uvádza, že nepochybuje, že prítomný policajt vedel rozlíšiť, či ide o vyhrážanie a nadávanie, alebo len o akési rozprávanie obžalovaného o udalosti spred dvoch týždňov. Krajský súd neuveril zmeneným výpovediam obžalovaného a považuje ich za vykonané v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti. Napokon aj zo znaleckého posudku plynie, že obžalovaný je impulzívny typ, emočne nestabilný, v minulosti bol odsúdený pre násilné trestné činy vo vzťahu k poškodenému A. B., ako aj vo vzťahu k nebohej matke. V dôsledku toho, že poškodený, ako brat obžalovaného, odmietol vo veci vypovedať pred okresným súdom, ale už aj dňa 11.03.2022 pred vyšetrovateľom, ako aj v súvislosti s tým, že po prepustení obžalovaného A. B. z väzby na slobodu odišli bývať tak obžalovaný, ako aj svedok B. B. od poškodeného do iného domu, lebo poškodený stále vyvoláva hádky, nebolo možné objektívne posúdiť, či vyhrážky obžalovaného boli mienené vážne, či nešlo v tomto konkrétnom posudzovanom prípade len o nadávky. Vzhľadom na zistené skutočnosti možno konštatovať, že zo strany obžalovaného došlo k vyhrážkam, avšak už nie je možné jednoznačne dospieť k záveru, že tieto vyhrážky by, vzhľadom na okolnosti prejednávanej príhody, boli spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu o život, zdravie alebo obavu o spôsobenie inej závažnej ujmy poškodenému. Z celého kontextu uvedenej komunikácie a situácie nebolo možné jednoznačne rozhodnúť, že obom stranám bolo zrejmé, že obžalovaný ním vyslovený prejav myslel tak, že by ho chcel realizovať, ani tak, že by chcel v adresátoch tohto prejavu vyvolať skutočnú obavu z možnosti realizácie tejto vyhrážky. Vzhľadom na uvedené závery odvolací súd konštatuje, že obžalovaný skutkom, ktorý sa mu kladie za vinu, nespáchal prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona. Zároveň však, vzhľadom na vzájomný konflikt medzi bratmi, nadávky, vyhrážky, strhnutú garnížu, je možné v tomto správaní obžalovaného vzhľadom na protiprávne konanie, avšak len takej intenzity, ktorej závažnosť je vzhľadom na spôsob vykonania činu, jeho následky a okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, nepatrná. Uvedené teda nebráni tomu, aby bola vec prejednaná ako priestupok vzhľadom na menšiu závažnosť protiprávneho konania obžalovaného. Odvolací súd na základe uvedeného dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je nevyhnutné zrušiť postupom podľa § 320 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku a postúpiť príslušnému správne orgánu na prejednanie ako priestupok postupom podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku.

Na základe vyššie uvedených dôvodov potom krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.